

Jézus Urunk tanítása

2024. november 1.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve elzarándokoltatok e helyre.

Köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben voltak jelen köztetek.

Hisz ma ünnep, amelyet együtt ültünk a megünneplés tiszteletében. Hisz ma a szentekhez fordultatok a felajánlásban, a kérésben, a fohásban és a mérhetetlen hálával. De a tanítás a hónap tanításában van jelen számotokra, amely arról szól, hogy ki hogyan és miképpen van jelen, és hogyan várja el, hogy neki mit tegyetek. Hisz a mai tanítás úgy szólt felétek¹: Én, Jézus Krisztus Uratok tanítottam tanítványaimat és a nép sokaságát, és azt mondtam nekik:

– Óvakodjatok a képmutató írástudóktól vagy farizeusoktól, akik szeretnek hosszú köntösben járni, és a főtereken elvárni, hogy az egyszerű nép nagyokat köszönjön nekik, mert ők úgy érzik, hogy nekik ez kijár – mert ők az írástudók a farizeusokban, a képmutatásban?

És még folytatódik ugye a tanítás, hogy ők szeretnek fő helyekre ülni, elfoglalni a helyet, ami nem biztos, hogy nekik készült, de ők úgy érzik, hogy ők ezt megtehetik a zsinagógákban vagy a lakomákon, hogy elfoglalják a fő helyeket.

De még az is jelen van, hogy szeretik a szegény özvegyet vagy özvegyeket felélni házukból, mert nekik ez is kijár, mert a szegényt meg lehet alázni, ki lehet csúfolni.

S akkor a tanításnak van még egy része az imádkozásban: hogyan és miképpen imádkozzanak, s ezért mondom nektek, hogy meg kell fontolni a jelenben, a mindennapokban, hogy te, testvérem, hova tartozol; te, testvérem, hogyan engesztelsz; te, testvérem, hogyan fogadod el a tőled kisebbet, az egyszerűt, talán az özvegyet vagy a szegényt. Mert ha ezeket mind-mind figyelni tudjátok, felismerni, és velük együtt élni a mindennap szeretetében, akkor ti nem képmutatókká váltok, és nem vár rátok keményebb ítélet a büntetésben. Mert itt a tanításnak az utolsó mondata pedig az, hogy ezért keményebb ítélet vár rájuk.

Tehát el kell gondolkodnotok, hogy hova tartozzál, és miképpen vegyél részt a mindennapokban az egyszerűségben, a szeretetben, az örömben és a

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: *Mondások az írástudók ellen* (Mk 12,38–40), *Az özvegyasszony adománya* (Mk 12,41–44) és *A tíz leprás* (Lk 17,11–19).

békében. És akkor szereted felebarátodat, testvéredet, és megpróbáltok egyformán működni, egyformán imádkozni, vagy egyformán jelen lenni egy szentmise-áldozaton, ahol érzitek, hogy jelen van a kegyelem a szeretetében.

Mert ugye folytatódik ez a tanítás, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok kicsit odébb megyek, és szembe állok a templom perselyével, hogy megfigyeljem a jelenlévőket. És egymás után jönnek azok, akik tehetősebbek, vagy a jelen szavával mondván, gazdagabbak, és ők sokat dobnak be a perselybe, mert megtehetik ugye. Utána megjelenik egy szegény özvegy, aki szinte félelemmel teli, de hát oda megy a perselyhez, és neki csak két fillérje van, tehát bedobja ezt is a gazdagok között. Az övé is valahogy elfér. S erre Én, Jézus Krisztus Uratok hívom tanítványaimat, s elmondom nekik, hogy:

– Ma a legtöbbet a perselybe ez a szegény özvegyasszony dobta, mert a gazdagok a feleslegekből bőven tudtak adakozni, ez a szegény özvegy pedig mindenét odaadta, ami csak volt a két fillérben.

Tehát ő adta a legtöbbet, mert úgy érezte, hogy neki nincs más, csak ez, de ezt is odaadja a templomperselybe, lehet, hogy éppen hálát fejezett ki vele, vagy volt egy imaszándéka, és megtörtént a meghallgatás. Nem lehet néha tudni, hogy ki miért adakozik, és hogyan, és mennyit. Ez mind-mind reátok van bízva, de mindig önmagatokba kell nézni, hogy „nemcsak kérhetek, és nemcsak követelhetek, hanem néha énnekem is adakoznom kell, eggyé válnom az egyszerű szegénnyel, vagy ezzel az özvegygel, aki a tanításban példát mutatott”, és ez a példa a jelenben ugyanúgy érvényes és értékes.

Tehát el lehet gondolkodni, hogy néha hogyan és miképpen tudjuk kialakítani a mindennapi életünket. Mert Én, Jézus Krisztus Uratok a tanítást megadom számotokra, de a tanítás mondanivalóját nektek, testvéreim, kell felismernetek, elfogadni, ha kell, a szívedbe zárni, hogy működhessen rajtatok és bennetek a megtapasztalás részében, hogy néha az egyszerűségében milyen csodálatos a jelen kegyelem, amely megmutatkozik előttetek, és érzitek, hogy „fontos számunkra a mindennap jelenléte”.

Majdan ma volt egy tanítás a Golgota alatt ismételten felétek. Az pedig a hála és a köszönet részében volt jelen felétek, mert itt miről is van szó?

Én, Jézus Krisztus Uratok tanítványaimmal elhagyom Jeruzsálemet, és útban vagyok Galilea felé. És ahogy megyünk, jönnek velünk szembe tíz leprás férfi, és akik közeledve felismernek, hangosan kiabálnak:

– Jézus! Könyörülj rajtunk!

Majd, mikor egymáshoz érünk, reájuk tekintek, s az után azt mondom nekik:

– Menjetek, és mutassátok meg magatokat a papoknak.

Ők el is indultak, és útközben megtisztultak, meggyógyultak. S az az egy, aki észrevette, hogy meggyógyult, ő már nem ment tovább a többiekkel, hanem visszafordult, és hangos szóval dicsőítette az Istent, az után pedig

leborult Jézus lábához, hogy hálát mondhasson a dicsőségében. S ekkor Én, Jézus Krisztus Uratok megkérdeztem tőle és a jelenlévőktől, hogy:

– Nemde tízen voltatok? És hol van a többi kilenc? Annak nem kell hálát mondani, dicsőíteni az Istent?

Pont az az egy, aki eljött, hogy hálát mondjon, ő az idegen, aki Szamáriából való, s őket idegennek neveztek. S Én, Jézus Krisztus Uratok ekkor így szóltam feléje:

– Kelj föl, menj, mert hited meggyógyított.

Ugye, milyen csodálatos a befejezés, hogy „hited meggyógyított”?

Mert ő elgondolkozott az életén, a betegségén, és nemcsak kért, hogy segítsen rajta: „Jézus! Segíts rajtunk!”, hanem ő, mikor végbement rajta a gyógyulás folyamata, és ezt mind megtapasztalta, akkor tudta, hogy hogyan és miképpen kell cselekednie: visszafordul, hogy dicsőíthesse elsőként az Istent, az Atyát, másodsor, hogy hálát mondhasson Jézusnak, aki meggyógyította, aki előtt térdre borul.

Tehát ez az, amit szoktam nektek mondani, hogy hányan és hányan kértek a felajánlás részében. Hogy mondta kiválasztott Mária testvéretek a felkészített beszédében? Hogy:

– Ne csak kérjünk, hanem hálát is kell mondanunk.

Hányan és hányan könnyedén azt mondjátok, hogy: „Mennyi imádkozom! Mennyit felajánlok, kérek! És valamiért nem kapom meg.” S akkor könnyedén azt mondjátok: „Talán nem szeret az Úr. Talán bűnös vagyok.” Ahelyett, hogy önmagába néznénk, közösen, együtt, hogy van-e változtatni-való a mindennap jelenlétében, az életem folyamán.

Ahogy most itt ezt a tanítást is adtam számotokra, ő felismerte önmagán a kegyelmi ajándékot a gyógyulásában, és ő nem ment a többi kilenccel tovább, ő végignézett magán, megtapasztalta a segítő kegyelmet a gyógyulásában, ezért ő úgy érezte: „Hát vissza kell fordulnom, dicsőítést adnom, és hálát mondanom. Mert ugye én kértem, a kérésem meghallgatásra talált, megtapasztaltam a gyógyulásomat, ezért most én is hálát adok, megköszönöm a segítő kegyelmet.” Mert ez mind így működik, hogy: „Nemcsak kérek, néha követelek, és ha ez nem úgy történik meg, akkor talán el is fordulok, és hálát mondani? Hát miért? Hát nem kaptam meg, amit várok, amiért reménykedtem, hogy megtörténik a meghallgatás.”

Ezért kell elgondolkodni a mindennapi életen, amely jelen van számotokra.

Hogyan szokta kiválasztott Mária testvér mondani a felkészítés révén?

– Mindent meg kell köszönnünk, amit kapunk. És mindig felkészülteknek kell lennünk, mert ma vagyunk, de senki sincs biztosítva arról, hogy holnap is leszünk. És nem mindegy, hogy hogyan és miképpen indulok el az úton. És legfontosabb, hogy kivel.

S ezért kell az életemet átgondolni, és ha szükséges a változás rajta és benne, akkor megengedni, hogy megtörténhessen, s akkor megtapasztalom a

kegyelmeket, az ajándékokat, az apró, kis csodákat, aminek részeseivé válhatunk, s akkor ezekért valóban mi is visszafordulunk, Jézus lába előtt leborulunk, és hálát adunk a segítő kegyelemért a mindennap jelenlétében. És boldog vagyok, hogy testvéred lehetek, boldog vagyok, hogy követhetlek, boldog vagyok, hogy felvehetem keresztemet, boldog vagyok, ha szükségem van segítségedre, és Hozzád fordulhatok, megkaphatom mindazt, amire vágyakozom, amire szükségem van a mindennap jelenlétében.

Hisz vannak megpróbáltatások, vannak fájdalomok, vannak bánatok, vannak nehézségek, betegségek, de ezt nem mindegy, hogyan és miképpen ismerjük fel, hogyan és miképpen működünk vele együtt, és hogyan és miképpen várjuk a segítségnyújtást a kegyelem jelenlétének szeretetével és szeretetében.

És akkor ezek a tanítások, amelyek ma felétek jöttek e hónap tanításának mondanivalójában, van ismét, mibe belekapaszkodni, van, miből ismét erőt meríteni, és van, miért hálát adni a kéréseimre, a fohászaimra, a segítségnyújtásaimra.

Ennek reményében áradjon reátok ma kiválasztott Mária testvérem által áldásom, amely a Szentlélek szeretetének kegyelmével fog most felétek áradni, hogy legyen jelen a szeretet, az öröm, a béke, a türelem, hogy felismerjem, hogy mikor hogyan és miképpen kell cselekednem a mindennapokban, hogy szívemben, lelkemben érezzem mindazon segítségnyújtást, ami e tanítás által ma felénk árad, átölel, megerősít, és a Szentlélek szeretetével felmelegít.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme e szeretettel, e öröm békéjével áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, hogy „a felismerés működését el tudjam fogadni, és majdan a szerint cselekedni, hisz vannak nehézségek a megpróbáltatásában, de ezeket mind-mind Veled, Uram, együtt könnyebben tudom elfogadni és viselni”.

Így áradjon reátok a Szentlélek szeretetének áldása e mai napon.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Jézus Krisztus Urunk:

...e másik nap ünnepébe, amely azért fontos, mert ezen a napon megemlékezhetek mindazokról a szeretteitekről, a családtagjaitokról, a felebaráti testvérekről a tanítás révén, akik már befejezték földi pályájukat, és a Fény útján haladva, vagy már elfoglalva a helyüket az Örök Hazában.

Ennek reményében a szentmise-áldozat bemutatását Én, Jézus Krisztus Uratok kiválasztott Mária kérésében most tolmácsolom felétek, felajánlva a Sükösdön lévő pásztorainkért, akik már eltávoztak közülünk, hisz befejezték földi pályájukat, elhelyezzük a Sükösdön lévő testvéreinkért, akik szinte

ehhez a családhoz tartoztak, és már ők is befejezték földi pályájukat, elindulva az úton, vagy már az Örök Hazában vannak.

Felajánlhassátok szeretteiteket, családtagjaitokat, ismerőseiteket önmagatok részében, és külön ajánljátok fel mindazon testvéreket a sükösdiekben is, akik most nincsenek köztetek, de lélekben itt vannak, hisz le tudjátok magatok előtt úgy elméletben, hogy hányan és hányan ma miért nincsenek itt köztetek, de lélekben megpróbálnak veletek eggyé válni, hogy ne érezzék azt, hogy őket kihagytátok. Tehát a Sükösdre járó testvérekért is, és a Sükösdön élő testvérekért is, hogy érezzék a kegyelem ajándékának szeretetét e felajánlás részében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!